

[Blæsbjerg]

»tjenesteforhold« er opfyldt, når der ikke udbetales feriegodtgørelse, indbetales ATP eller er tegnet løvpligtig forsikring for den ansatte.«

Besvarelse (2/12 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Til A-indkomst henregnes efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, enhver form for vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold. Vedkommende skattemyndighed afgør i henhold til kildeskattelovens § 45, stk. 3, om en indkomst skal anses for A-indkomst. Afgørelsen kan indbringes for ministeren for skatter og afgifter og er undergivet domstolsprøvelse.

Ved afgørelsen af, om der foreligger et tjenesteforhold i medfør af kildeskattelovens § 43, stk. 1, foretages i tvivlstilfælde en samlet bedømmelse af forholdet mellem indkomstmodtageren og hvervgiveren. De momenter, der i så henseende tillægges betydning, kan være, at indkomstmodtageren selv tilrettelægger sit arbejde uden instruktion fra hvervgiveren, eller at den pågældende selv afholder visse udgifter i forbindelse med hvervets udførelse, f.eks. udgifter til materialer, således at vederlaget både skal dække den ydede arbejdsindsats og afholdte udgifter. Det tillægges endvidere betydning, om indkomstmodtageren selv ejer de redskaber og maskiner, der benyttes ved arbejdet, og om arbejdet udføres fra indkomstmodtagerens egne lokaler.

Ved bedømmelsen lægges der ikke i særlig grad vægt på, om der faktisk udbetales feriegodtgørelse, indbetales ATP eller tegnes løvpligtig forsikring for indkomstmodtageren. Derimod henses til, hvordan retsordenen i øvrigt, f.eks. ved praktiseringen af ferieloven, ulykkesforsikringsloven, funktionærloven og loven om arbejderbeskyttelse, ser på det pågældende arbejdsforhold. De hensyn, der ligger bag kildeskattelovens § 43, stk. 1, såvel som forskellig lovformulering, kan dog føre til, at et arbejdsforhold bedømmes anderledes i relation til denne bestemmelse end i andre relationer. Eksempelvis kan nævnes, at visse ydelser til agenter og artister betragtes som værende A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, uanset at de pågældende

agenter og artister ikke i omhandlede henseende anses for omfattet af ferieloven.

Spm. nr. 259

Til undervisningsministeren (25/11 80) af:

Steen Folke (VS):

»Hvordan forestiller regeringen sig en forstærket indsats i danskundervisningen af indvandrere gennemført, når man som led i de almindelige nedskæringer med et pennestrog foretager en drastisk forringelse af lønvilkårene for de lærere, som under usikre ansættelsesvilkår forestår undervisningen?«

Begrundelse

Under den nylige redegørelsesdebat om indvandrerpolitikken sagde indenrigsministeren bl.a., at der for de voksne indvandrere er »behov for en forstærket indsats i danskundervisningen«.

Samtidig indgår det i regeringens forslag til besparelser i uddannelsessektoren, at lærere under fritidsloven – herunder de, der underviser indvandrere – skal have frataget en række tillæg, der udgør en meget væsentlig del af deres løn. Det drejer sig primært om anciennitetstillæg og tillæg vedrørende specialundervisning. Lønnedgangen kan for enkelte lærere blive så stor som 25 pct. Det må i den forbindelse erindres, at denne lærergruppe arbejder under meget ringe arbejdsforhold og stor usikkerhed. De har ikke fast ansættelse, får ikke løn i ferier eller under sygdom og har ingen pensionsordning. Derfor er en parallelisering med folkeskolens lærere ganske misvisende.

Når der nu gennemføres en – i nogle tilfælde ganske drastisk – forringelse af disse læreres lønvilkår, må det forudses, at en del af lærerne vil søge andet arbejde. Det vil i særlig grad gælde for dem, der har en vis anciennitet, og generelt de bedst kvalificerede.

Hvordan regeringen på den baggrund forestiller sig det muligt at rekruttere det nødvendige antal kvalificerede lærere til at forestå bl.a. undervisningen af indvandrere, forekommer gædefuldt.

Besvarelse (2/12 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):